

et Spørgsmaal, om det ikke vilde være mere rimeligt, at den tekniske Skoleundervisning foregik om Dagen. Det er jo saadan, at den Undervisning, der først foregaar efter Arbejdstidens Ophør, bliver af minimal Værdi, og hele den teoretiske Undervisning hører jo med til Læreforholdet, saa det er maaske et Spørgsmaal, som vi ogsaa bør drøfte i det kommende Udvalg.

Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling.

Trier: Det ærede Medlem, som nu talte, nævnte, at Arbejdstidsbestemmelserne og Fridøgnbestemmelserne i Lærlingeloven var udgaaet af dette Lærlingelovforslag. Grunden hertil er, at man har søgt at samle Bestemmelserne om unge Menneskers Arbejdstid, Fritid m. m. i en enkelt Lov. Ærede Medlemmer vil huske, at dette om de unge Menneskers Arbejdstid blev diskuteret under Behandlingen af det Lovforslag, som var foranlediget ved Washington-Konventionen, og som blev til Loven af 10. Juli 1922 om unge Menneskers og Børns Arbejde. Det blev den Gang paavist, at der var et fuldkomment Virvar i den danske Lovgivnings Bestemmelser om unge Menneskers Arbejdstid. Der var nogle Bestemmelser i Fabrikloven, der var andre Bestemmelser i Bageriloven, der var en tredie Slags Bestemmelser i Lærlingeloven, og der kom nu en fjerde Slags Bestemmelser i Loven af 10. Juli 1922.

Da man var blevet klar over det uheldige heri, blev man enig om at henstille til Ministeriet at nedsætte et Udvalg, som kunde samle disse forskellige Bestemmelser. Dette Udvalg blev saa nedsat af Indenrigsminister Kragh og har senere arbejdet og kom formelt til Enighed, idet Udvalget betragtede som sin Opgave kun at samle de forskellige Bestemmelser, og idet Udvalget mente, at det ikke var berettiget til at foretage andre Ændringer i de bestaaende Bestemmelser end dem, hvorom hele Udvalget kunde blive enigt. Deraf følger, at Udvalget maatte afgive en enstemmig Betænkning, men deraf følger ikke, at hele Udvalget reelt var enigt i, at det var en tilstrækkelig forsvarlig Ordning af Børns og unge Menneskers Arbejde, der kom ud af dette Udvalgs Betænkning. 6 af Udvalgets Medlemmer tilskrev da Socialministeriet, at de mente, at Lovforslaget, saaledes som det var udarbejdet af Udvalget, ikke vilde blive forsvarligt, medmindre det blev ændret paa 4 Punkter, som jeg straks skal komme tilbage til.

Det, der i øvrigt er opnaaet ved Ud-

valgets Arbejde, er først og fremmest, at man i sin store Helhed har givet ensartede Arbejdstidsbestemmelser for Lærlinge og Arbejdsdrengene samt Arbejdspiger. Betydningen heraf er den, at det ikke er økonomisk fordelagtigt mere for en Haandværksmester eller industridrivende at holde Arbejdsdrengene i Stedet for Lærlinge, idet man ikke kan beskæftige dem i længere Tid end Lærlingene. Vi kender i et hyppigt omtalt Fag, Bagerfaget, meget ofte det Forhold, at man antager Arbejdsdrengene i større og større Maalestok, fordi Bestemmelserne i den hidtil gældende Lærlingelov om Bagerlærlinges Arbejdstid forekommer Bagermestrene for stramme, hvorfor de gaar over til at benytte Bagerdrengene i Stedet. Denne Mulighed vil være afskaaret ved det nu foreliggende Lovforslag, idet der er ensartede Arbejdstidsbestemmelser for Arbejdsdrengene og Arbejdslærlinge.

Man har derefter søgt at faa i videst muligt Omfang samme Regler indenfor hele Haandværket og Industrien. Det er lykkedes med 3 Undtagelser i Udvalgets Forslag og 2 i Regeringens, Barbererne og Mejerierne, der vel begge maa regnes under Haandværk og Industri.

Udvalget fik tillige overdraget at tage Stilling til et hidtil meget lidt behandlet Omraade, nemlig unge Arbejdere i Beværtninger, og Resultatet er, at man blev enig om et Forslag efter at have forhandlet med Organisationerne for Beværterfaget. Dette Forslag gaar ikke meget vidt med Hensyn til Begrænsning af Arbejdstiden for de unge i Beværtninger, men det er dog en Begyndelse. Der var i Udvalget stor Tilbøjelighed fra flere Sider baade af rent moralske Grunde og Arbejderbeskyttelsesgrunde til at gaa adskilligt videre end det, der blev det endelige Resultat; men man blev enig om, at man maatte tage det gradvis, og har altsaa nu foreløbig kun fastsat den Bestemmelse med Hensyn til Beværtninger, at kvindelige Arbejdere under 18 Aar og unge mandlige Arbejdere fra 14 til 16 Aar ikke maa beskæftiges efter Kl. 8 Aften og indtil 6 Morgen, medens de mandlige Arbejdere mellem 16 og 18 Aar ikke maa beskæftiges efter Kl. 12. Det er altsaa et forholdsvis beskedent Skridt, man har gjort i Retning af ogsaa at drage Arbejderbeskyttelsen ind paa Beværtningsomraadet.

Jeg skal ikke komme ind paa Detailler i de andre Bestemmelser, men kun slaa fast, at man for hele Haandværket og Industrien har fastsat, at der kun maa arbejdes om Dagen mellem 6 Formiddag og 6 Aften. Der er kun givet visse Undtagelser for Ar-